

[Kirkeministeren]

Vedrørende det fremsatte forslag vil jeg godt knytte nogle bemærkninger til de enkelte afsnit. I § 1 siger man, at enhver, der opfylder betingelserne for at blive beskikket til præst i folkekirken, kan beskikkes til biskop. Det står jeg nok lidt tvivlende over for, men jeg vil gerne have lejlighed til at uddybe det nærmere i udvalget. Man ved, at vi har en særuddannelse, man ved også, at den teologiske uddannelse er ret omfattende, men det kan vi få lejlighed til at udveksle synspunkter om.

Med hensyn til spørgsmålet om offentlighed ved optællingen af stemmer er jeg meget enig i, at vi skal have en ændring, men vi skal have en ændring på en sådan måde, at det ikke kan aflæses, hvordan menighedsrådene har stemt. Det er også en af de ting, jeg vil komme tilbage til.

Jeg kan være enig med forslagsstillerne i – det har jeg sagt forud for forslaget fremsættelse – at det er uheldigt, at en biskop vælges med måske kun 20 pct. af stemmerne og så skal udnævnes til biskop, selv om man har en vis valgfrihed. Jeg synes, der skal være en kvalificeret baggrund for, at en biskop vælges. Når det drejer sig om bispevalget i Århus, så har vi ikke mulighed for at ændre og har ikke haft muligheder for at ændre bispevalgsloven på det tidspunkt.

Jeg vil gerne sige, at det er også min hensigt at komme med forslag om ændringer i næste samling. Jeg har jo som medlem af regeringen ikke haft mulighed for at gøre det efter den 1. februar, da det ikke ligefrem er en livsnødvendig ting. Jeg er altså indstillet på at finde ud af en ordning, hvorefter der bliver en mere kvalificeret baggrund for et bispevalg.

Med hensyn til spørgsmålet om bispevielser, hvor de radikale foreslår, at de kan finde sted i stiftets domkirke, kan jeg bare gentage, at det er gennemført ikke bare med et *kan*, men med et *skal*, og at Københavns biskop er ordinator. Det sidste var der lidt delte meninger om i kirkeudvalget, men det var ikke ligefrem det mest principfaste standpunkt, man havde. Jeg har fundet det rigtigt, at det er Københavns biskop, der foretager ordinationen.

Som det fremgår af det, jeg har sagt, så er jeg ikke i det væsentlige uenig med forslagsstillerne, men når man står over for ændring af en lov som denne; så må man dels sikre

sig, at de ændringer, der foretages, er rigtige, dels at man får alle de nødvendige ændringer med.

Jeg mener derfor, som jeg sagde før, at bispevalgsloven i sin helhed bør gøres til genstand for en kritisk gennemgang med henblik på foretagelse af den fornødne justering. Til dette mener jeg at man må benytte sagkyndig bistand, eventuelt således, at der nedsættes en hurtigtarbejdende arbejdsgruppe med den opgave at fremkomme med forslag til ændringer, således at vi kan fremkomme med et forslag til ændring af bispevalgsloven i næste folketingsamling. Loven kan jo alligevel, som jeg sagde før, ikke nå at få virkning for bispevalget i Århus, men først for de kommende bispevalg i 1980.

Jeg skal altså ikke afvise forslaget, men sige, at det kan give anledning til, at vi drøfter tingene i udvalget. Jeg skal endnu en gang gentage, at der ikke er ret meget nyt under solen, idet jeg selv har de samme tanker og vil komme med et gennearbejdet lovforslag. Dermed være ikke sagt, at dette forslag ikke er gennearbejdet, men der er så mange problemer, der trænger til en kulegravning.

Johan Nielsen (S):

I og for sig har den højtærede minister sagt det, der skal siges på socialdemokratiets vegne, men jeg vil alligevel knytte et par bemærkninger til lovforslaget.

Det er klart, at det er loven om særuddannelse af præster, der ligger til grund for forslaget om, at alle, der kan blive præst i folkekirken, også kan opnå højere embeder. Og så kunne vi komme ind på – det vil vi også nok i udvalget, når tidens fylde kommer – hvilke kvalifikationer man skal have for at kunne blive biskop i den danske folkekirke.

Det fortælles, at ved et bispevalg her i København var der en journalist, der spurgte forskellige mere eller mindre kendte personligheder, hvad de krævede af en mand – eller hvorfor ikke en kvinde? – som skulle være biskop i København. En professor svarede: »Jeg kræver af Københavns biskop, at han skal være intelligent nok til at finde vej tværs over Nørregade.« »Hvorfor det?«, spurgte journalisten. »Jo«, sagde vedkommende, »for ovre på universitetet kan han finde al